

Вказівники

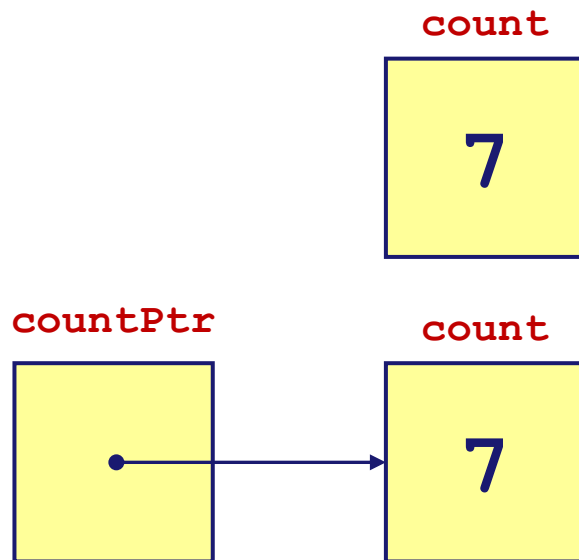
Лекція №12

Дисципліна «Програмування»

Визначення вказівника

Вказівник – це змінна, значенням якої є адреса в пам'яті. Звичайні змінні містять безпосередні значення. Вказівник містить адресу змінної, яка зберігає безпосереднє значення. Ім'я змінної є безпосереднім посиланням на значення, а вказівник – непрямым. Доступ до значення за допомогою вказівника має назву **непрямого доступу**.

Ім'я `count` напряду посилається на змінну зі значенням `7`

Вказівник `countPtr` опосередковано посилається на змінну зі значенням `7`

Оголошення вказівника

Визначення:

```
int *countPtr;
```

оголошує змінну типу **int *** (тобто вказівник на ціле число) і читається як «**countPtr** – вказівник на значення типу **int**» або «**countPtr** вказує на об'єкт типу **int**».

Коли символ '*****' використовується у визначенні таким чином, він повідомляє, що змінна є вказівником.

Вказівники можуть вказувати на об'єкти будь-яких типів.

Вказівники можуть ініціалізуватися в момент оголошення, а також їм можна присвоювати значення вже в ході виконання.

Вказівник може бути ініціалізований значенням **NULL**, **0** або **адресою**.

Оператори вказівників

Амперсанд (&), або **оператор взяття адреси**, – це унарний оператор, що повертає адресу свого операнда.

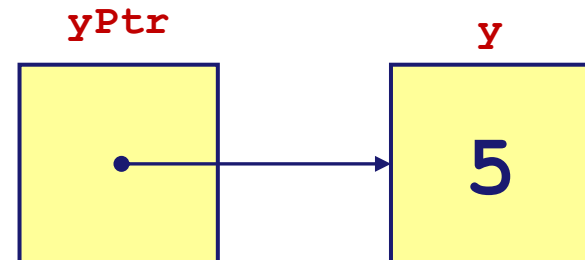
Наприклад, припустимо, що є наступні визначення:

```
int y = 5;  
int *yPtr;
```

Тоді інструкція

```
yPtr = &y;
```

присвоїть змінній-вказівнику **yPtr** адресу змінної **y**. Після цього про змінну **yPtr** можна сказати, що вона «вказує на» змінну **y**.

Схематичне представлення пам'яті
після виконання присвоювання

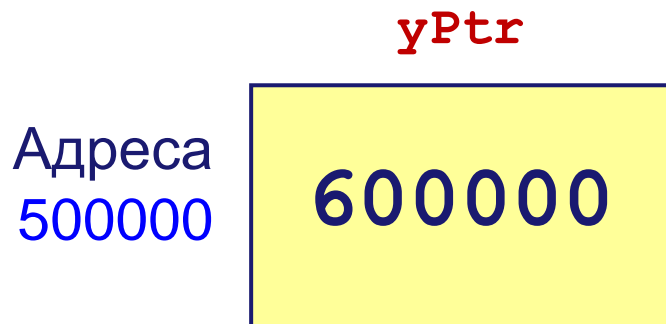

Оператор непрямого звернення (*)

В даному випадку передбачається, що цілочислова змінна **y** зберігається в пам'яті за адресою **600000**, а змінна-вказівник **yPtr** – за адресою **500000**.

Операнд оператора взяття адреси **&** обов'язково повинен бути змінною.

Оператор **&** не може застосовуватися до констант і виразів.

Оператор непрямого звернення (*)

Унарний оператор *****, що часто має назву **оператора непрямого звернення** або **оператора розіменування**, повертає значення об'єкта, на який вказує його операнд (тобто вказівник). Наприклад, інструкція

```
printf("%d", *yPtr);
```

виведе значення змінної **y**, а саме число **5**. Такий спосіб використання унарного оператора ***** має назву **розіменування вказівника**.

Розіменування неініціалізованого вказівника або вказівника, якому не була присвоєна реальна адреса змінної в пам'яті, є помилкою. Це може привести до аварійного завершення програми або до пошкодження важливих даних і отримання помилкових результатів.

Використання операторів & і *

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>

int main(void)
{
    int a;          // a - цілочислова змінна
    int *aPtr;      // aPtr - вказівник на цілочислову змінну

    SetConsoleOutputCP(1251);

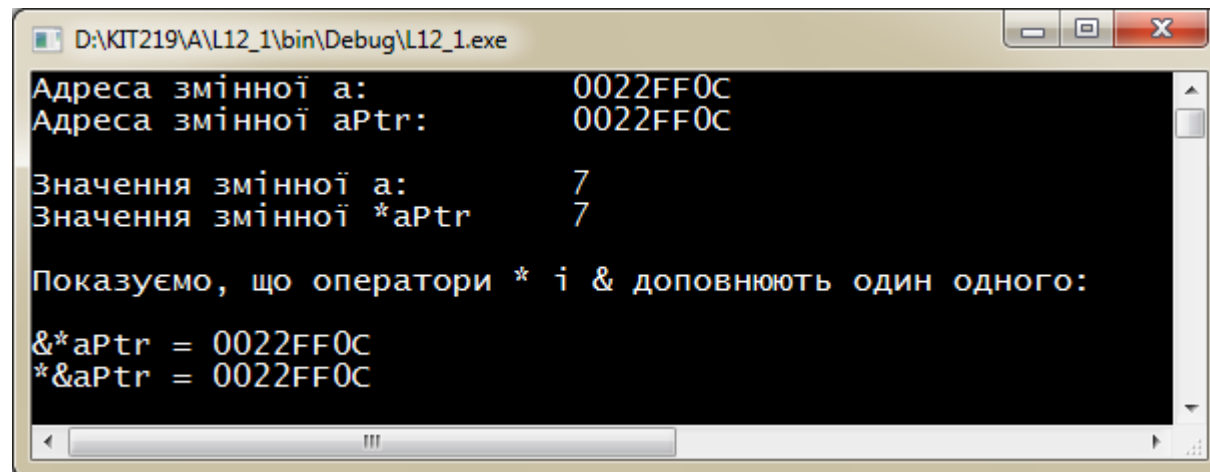
    a      = 7;
    aPtr = &a;      // присвоїти змінній aPtr адресу змінної a

    printf("Адреса змінної a:           %p\n"
           "Адреса змінної aPtr:        %p", &a, aPtr);

    printf("\n\nЗначення змінної a:           %d\n"
           "Значення змінної *aPtr          %d", a, *aPtr);
}
```

Використання операторів & і *

```
printf("\n\nПоказуємо, що оператори * і & доповнюють"  
      " один одного:\n\n&*aPtr = %p\n"  
      "&aPtr = %p\n", &aPtr, *&aPtr);  
  
return 0;  
}
```



```
D:\KIT219\A\L12_1\bin\Debug\L12_1.exe  
Адреса змінної a: 0022FF0C  
Адреса змінної aPtr: 0022FF0C  
Значення змінної a: 7  
Значення змінної *aPtr 7  
Показуємо, що оператори * і & доповнюють один одного:  
&*aPtr = 0022FF0C  
*&aPtr = 0022FF0C
```


Демонстрація операторів & і *

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>
int main(void)
{
    int a;          // a - цілочислова змінна
    int *aPtr;      // aPtr - вказівник на цілочислову змінну

    SetConsoleOutputCP(1251);
    a = 7;
    aPtr = &a;      // присвоїти змінній aPtr адресу змінної a

    printf("Адреса змінної a:          %p\n"
           "Адреса змінної aPtr:        %p", &a, aPtr);
    printf("\n\nЗначення змінної a:          %d\n"
           "Значення змінної *aPtr          %d", a, *aPtr);
    printf("\n\nПоказуємо, що оператори * і & доповнюють"
           " один одного:\n\n&*aPtr = %p\n"
           "*&aPtr = %p\n", &*aPtr, *&aPtr);
    return 0;
}
```


Передавання аргументів функціям за посиланням

Існує два способи передавання аргументів функціям: **за значенням** і **за посиланням**.

Усі аргументи в мові **C** передаються за значенням.

Часто необхідно мати можливість модифікувати змінні, які оголошені в функції, яка викликає, або передавати вказівник на великий об'єкт даних, щоб уникнути накладних витрат на копіювання цього об'єкта при передачі за значенням (що вимагає часу і пам'яті для зберігання копії об'єкта).

У мові **C** вказівники та оператор непрямого доступу використовуються для імітації передачі аргументів за посиланням.

Передавання аргументів функціям за посиланням

Коли функція повинна змінити значення аргументу, їй передається адреса цього аргументу.

Зазвичай це реалізується застосуванням оператора взяття адреси **&** до змінної, значення якої повинно бути змінено.

Масиви передаються до функцій без застосування оператора **&**, тому що компілятор мови **C** автоматично передає масив як адресу першого його елемента (ім'я масиву діє еквівалентно виразу **&arrayName[0]**).

Коли функції передається адреса змінної, всередині неї можна використовувати оператор непрямого доступу *****, щоб змінити значення, яке зберігається за цією адресою.

Передавання за значенням

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>

int cubeByValue(int n);    // прототип функції

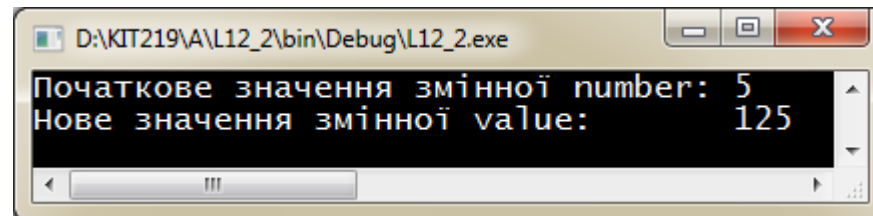
int main(void)
{
    int number = 5;        // ініціалізувати змінну number

    SetConsoleOutputCP(1251);

    printf("Початкове значення змінної number: %d", number);
    // передати number функції cubeByValue() по значенню
    number = cubeByValue(number);
    printf("\nНове значення змінної value:          %d\n",
           number);
    return 0;
}
```

Передавання за значенням

```
int cubeByValue(int n)
{
    return n * n * n;    // піднести число до третьої степені
                        // та повернути результат
}
```


Передавання за посиланням

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>

void cubeByReference(int *nPtr); // прототип функції

int main(void)
{
    int number = 5;                // ініціалізуємо змінну number

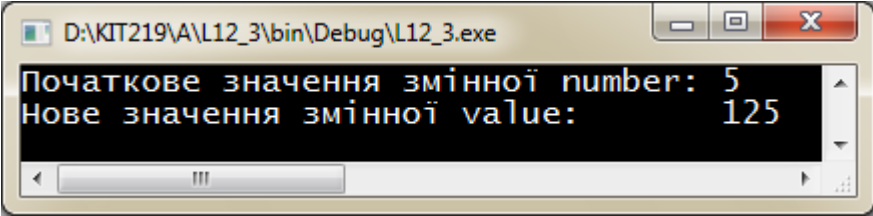
    SetConsoleOutputCP(1251);

    printf("Початкове значення змінної number: %d", number);
    // передати функції cubeByReference() адресу
    // змінної number
    cubeByReference(&number);
    printf("\nНове значення змінної value:      %d\n",
           number);
    return 0;
}
```

Передавання за посиланням

```
// підносить *nPtr до третьої степені  
// фактично змінює number
```

```
void cubeByReference(int *nPtr)  
{  
    // піднести *nPtr до третьої степені  
    *nPtr = (*nPtr) * (*nPtr) * (*nPtr);  
}
```



```
D:\KIT219\A\L12_3\bin\Debug\L12_3.exe  
Початкове значення змінної number: 5  
Нове значення змінної value: 125
```


Використання одновимірних масивів в якості аргументів

Якщо функція приймає в якості аргументу одновимірний масив, в списку параметрів у прототипі та в заголовку функції можна використовувати форму запису вказівників, як у заголовку функції `cubeByReference()`. Компілятор **C** не розрізняє ситуації, коли функції приймають вказівники та одновимірні масиви. Однак сама функція повинна «знати», що вона приймає – одновимірний масив чи адресу єдиної змінної. Коли компілятор зустрічає визначення параметра у формі одновимірного масиву `int b[ ]`, він перетворює його на визначення параметра вказівника `int *b`. Ці дві форми є взаємопов'язані.

Використовуйте передавання аргументів за значенням, якщо функції, яка викликає, явно не треба, щоб функція, яка викликається, змінювала значення змінної, яка передається.

Використання кваліфікатора `const` з вказівниками

Кваліфікатор `const` дає можливість повідомити компілятор про те, що значення позначеної ним змінної не повинне змінюватися.

Застосування кваліфікатора `const` допоможе скоротити час на відлагодження програми, усунути небажані побічні ефекти та спростити супровід і подальший розвиток програми.

Застосування `const` до параметрів функцій

Існує шість варіантів застосування (або незастосування) кваліфікатора `const` до параметрів функцій – два варіанти до параметрів, які передаються за значенням, і чотири варіанти до параметрів, які передаються за посиланням.

Передавання змінюваного вказівника на змінювані дані

Кваліфікатор **const** дає можливість повідомити компілятор про те, що значення позначеної ним змінної не повинне змінюватися.

Застосування кваліфікатора **const** допоможе скоротити час на відлагодження програми, усунути небажані побічні ефекти та спростити супровід і подальший розвиток програми.

Застосування **const** до параметрів функцій

Існує шість варіантів застосування (або незастосування) кваліфікатора до параметрів функцій – два варіанти до параметрів, які передаються за значенням, і чотири варіанти до параметрів, які передаються за посиланням.

Передавання змінюваного вказівника на змінювані дані

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>
#include <ctype.h>

void convertToUppercase(char *sPtr);    // прототип функції

int main(void)
{
    char string[] = "cHaRaCters and $32.98";

    SetConsoleOutputCP(1251);

    printf("Рядок до перетворення:    %s", string);
    convertToUppercase(string);
    printf("\nРядок після перетворення: %s\n", string);
    return 0;
}
```


Передавання змінюваного вказівника на змінювані дані

// перетворює символи рядка у верхній регістр

```
void convertToUppercase(char *sPtr)
{
    while(*sPtr != '\0')
    {
        *sPtr = toupper(*sPtr);    // перетворити у верхній
                                   // регістр
        ++sPtr;                    // перейти до наступного
                                   // символу
    }
}
```

The screenshot shows a command prompt window with the title bar 'D:\KIT219\A\L12_4\bin\Debug\L12_4.exe'. The window contains two lines of text: 'Рядок до перетворення: cHaRaCters and \$32.98' and 'Рядок після перетворення: CHARACTERS AND \$32.98'. The first line shows the original string with mixed case, and the second line shows the result after the function has been applied, where all letters are now uppercase.

Передавання змінюваного вказівника на константні дані

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>

void printCharacters(const char *sPtr);

int main(void)
{
    // ініціалізація масиву символів
    char string[] = "print characters of a string";

    SetConsoleOutputCP(1251);

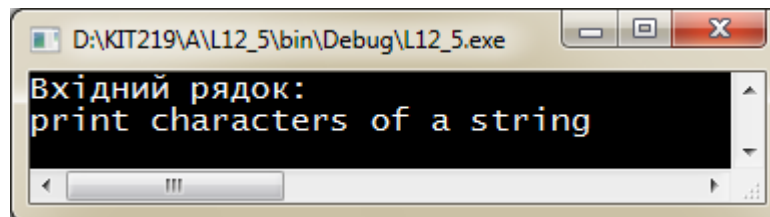
    puts("Вхідний рядок:");
    printCharacters(string);
    puts("");
    return 0;
}
```


Передавання змінюваного вказівника на константні дані

```
// вказівник sPtr не може використовуватися  
// для зміни символу, на який він вказує,  
// тобто sPtr - вказівник "тільки для читання"
```

```
void printCharacters(const char *sPtr)  
{  
    for( ; *sPtr != '\0'; ++sPtr)  
        printf("%c", *sPtr);  
}
```


Аргументи за посиланням

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>
#define SIZE 10

void bubbleSort(int *const array, size_t size); // прототип

int main(void)
{
    int a[SIZE] = { 2, 6, 4, 8, 10, 12, 89, 68, 45, 37 };
    size_t i; // лічильник

    SetConsoleOutputCP(1251);
    puts("Порядок елементів вхідного масиву");
    for(i = 0; i < SIZE; i++) printf("%4d", a[i]);
    bubbleSort(a, SIZE); // відсортувати масив
    puts("\n\nПорядок елементів вихідного масиву");
    for(i = 0; i < SIZE; i++) printf("%4d", a[i]);
    puts("");
    return 0;
}
```


Аргументи за посиленням

```
// сортує масив чисел з використанням алгоритму
// бульбашкового сортування

void bubbleSort(int *const array, size_t size)
{
    void swap(int *element1Ptr, int *element2Ptr);

    unsigned int pass;           // лічильник проходів
    size_t j;                     // лічильник порівнянь

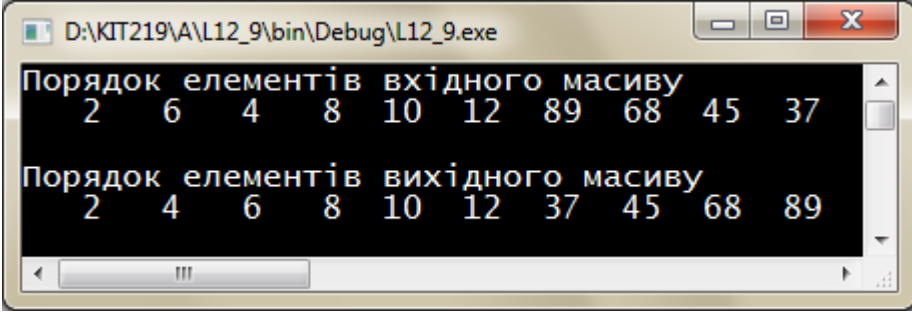
    for(pass = 0; pass < size - 1; pass++)
    {
        for(j = 0; j < size - 1; j++)
        {
            if(array[j] > array[j+1])
                swap(&array[j], &array[j+1]);
        }
    }
}
```


Аргументи за посиланням

```
// міняє місцями значення в пам'яті, які адресуються  
// вказівниками element1Ptr и element2Ptr
```

```
void swap(int *element1Ptr, int *element2Ptr)  
{  
    int hold = *element1Ptr;  
  
    *element1Ptr = *element2Ptr;  
    *element2Ptr = hold;  
}
```



```
D:\KIT219\A\L12_9\bin\Debug\L12_9.exe  
Порядок елементів вхідного масиву  
2 6 4 8 10 12 89 68 45 37  
Порядок елементів вихідного масиву  
2 4 6 8 10 12 37 45 68 89
```


Арифметика вказівників

Вказівники є допустимими операндами в арифметичних виразах, виразах присвоювання та порівняння. Однак далеко не всі оператори, що зазвичай застосовуються у виразах, можуть використовуватися у виразах з вказівниками.

- 1) Вказівники можуть збільшуватися за допомогою оператора інкремента (**++**) або зменшуватися за допомогою оператора декремента (**--**).
- 2) До вказівників можна додавати цілі числа (**+** і **+=**).
- 3) З вказівників можна віднімати цілі числа (**-** і **-=**).
- 4) Один вказівник може відніматися від іншого.

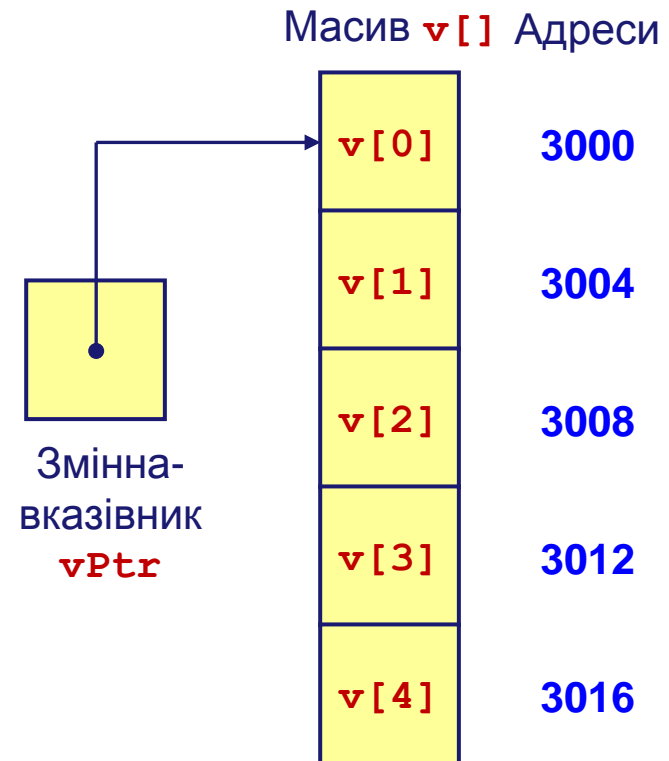
Остання операція має сенс, тільки якщо обидва вказівника вказують на елементи одного й того ж самого масиву.

Арифметика вказівників

Припустимо, що визначено масив `int v[5]`, а його перший елемент зберігається у пам'яті за адресою `3000`. Припустимо також, що вказівник `vPtr` ініціалізований адресою першого елемента `v[0]`, тобто `vPtr` має значення `3000` і під цілі числа відводиться `4` байти. Тоді змінна `vPtr` може бути ініціалізована вказівником на масив `v` однією з наступних інструкцій:

```
vPtr = v;
```

```
vPtr = &v[0];
```


Арифметика вказівників

У звичайній арифметиці вираз $3000 + 2$ дає в результаті 3002 .

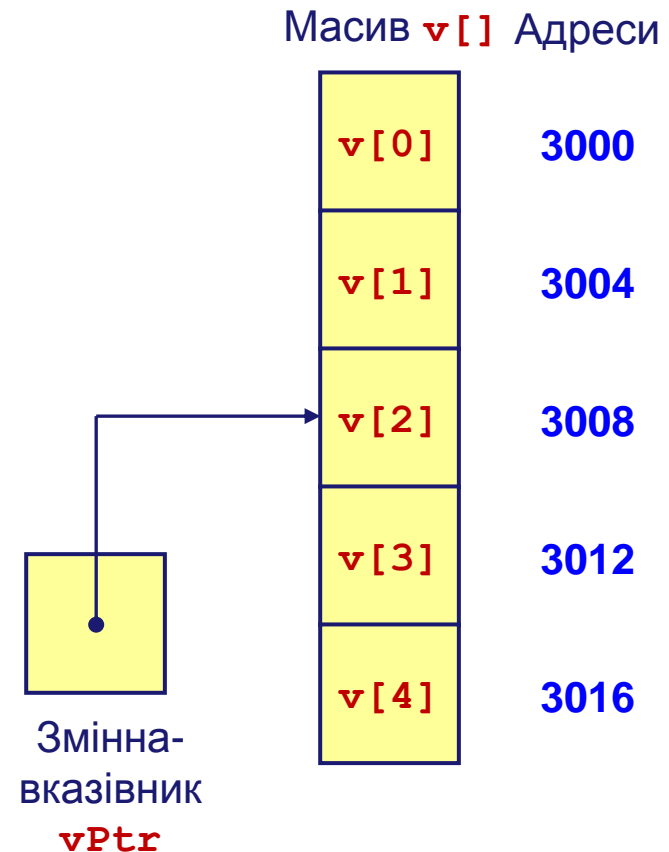
В арифметиці вказівників вказівник збільшується або зменшується на число помножене на розмір об'єкта, на який посилається вказівник.

Наприклад, інструкція

```
vPtr += 2;
```

присвоїть змінній **vPtr** адресу 3008 ($3000 + 2 * 4$), якщо виходити з припущення, що значення типу **int** займає **4** байти.

В нашому випадку **vPtr** буде вказувати на елемент масиву **v[2]**.

Масиви та вказівники

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>
#define ARRAY_SIZE 4

int main(void)
{
    // створити та ініціалізувати масив b
    int b[] = { 10, 20, 30, 40 };
    // створити вказівник і присвоїти йому адресу масиву b
    int *bPtr = b;
    size_t i;                // лічильник
    size_t offset;           // лічильник
    SetConsoleOutputCP(1251);
    // вивести масив b з використанням індексів
    puts("Масив b:\n\nЗапис за допомогою індексів");
    // цикл по елементам масиву b
    for(i = 0; i < ARRAY_SIZE; ++i)
        printf("b[%u] = %d;\n", i, b[i]);
```


Масиви та вказівники

```
// використання форми запису вказівник/зміщення
puts("\nЗапис вказівник/зміщення, де вказівником"
     " є ім'я масиву");

for(offset = 0; offset < ARRAY_SIZE; offset++)
    printf("(b + %u) = %d;\n", offset, *(b + offset));
// вивести масив b з використанням bPtr і індексів
puts("\nЗапис вказівник/індекс");

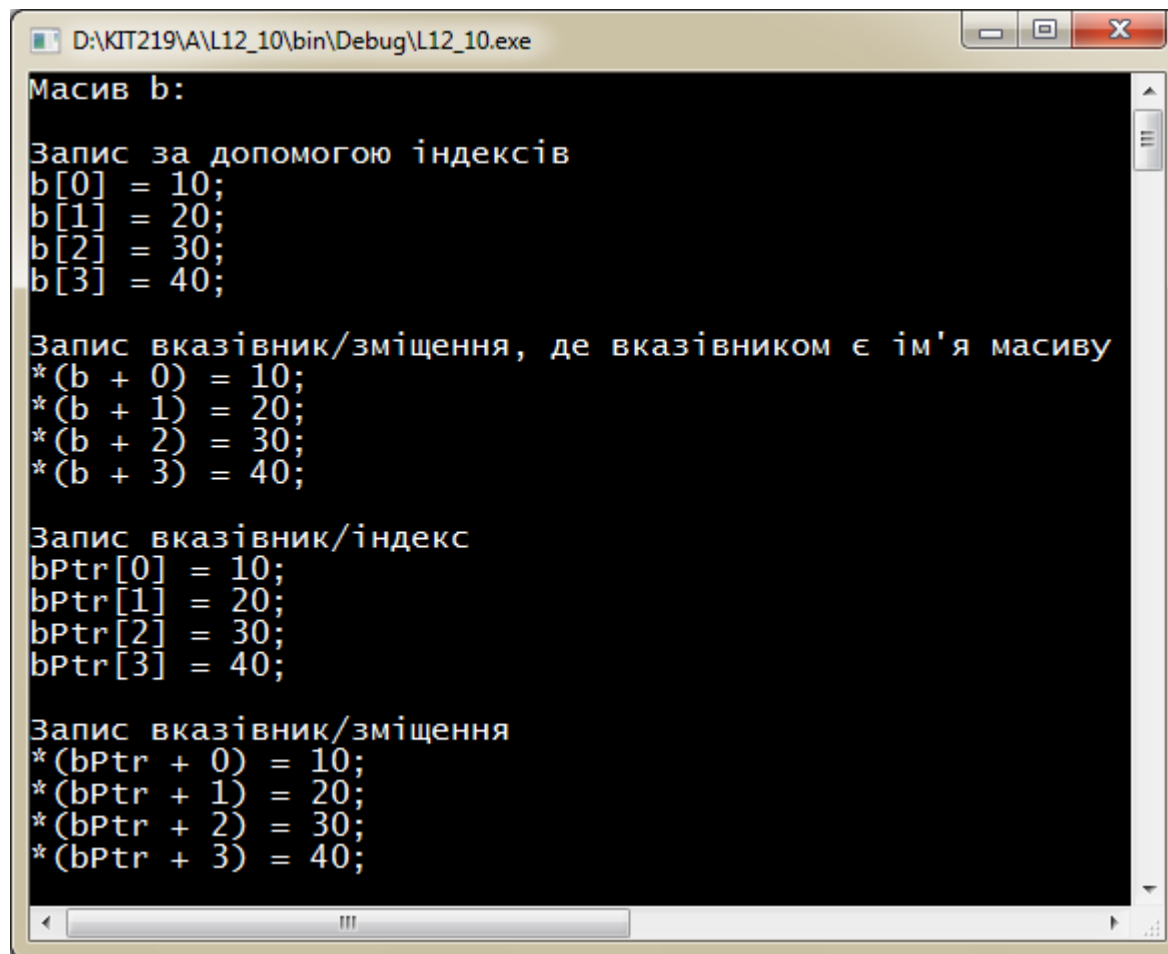
for(i = 0; i < ARRAY_SIZE; ++i)
    printf("bPtr[%u] = %u;\n", i, bPtr[i]);
// використання bPtr і форми запису вказівник/зміщення
puts("\nЗапис вказівник/зміщення");

for(offset = 0; offset < ARRAY_SIZE; ++offset)
    printf("(bPtr + %u) = %d;\n",
           offset, *(bPtr + offset));

return 0;

}
```

Масиви та вказівники


```
D:\KIT219\A\L12_10\bin\Debug\L12_10.exe

Масив b:

Запис за допомогою індексів
b[0] = 10;
b[1] = 20;
b[2] = 30;
b[3] = 40;

Запис вказівник/зміщення, де вказівником є ім'я масиву
*(b + 0) = 10;
*(b + 1) = 20;
*(b + 2) = 30;
*(b + 3) = 40;

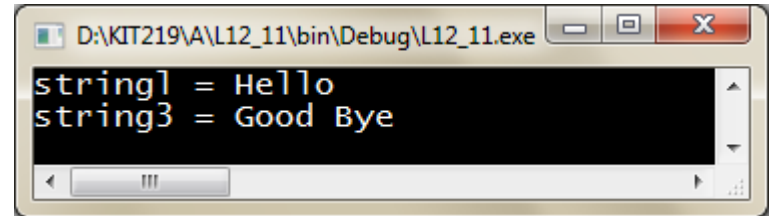
Запис вказівник/індекс
bPtr[0] = 10;
bPtr[1] = 20;
bPtr[2] = 30;
bPtr[3] = 40;

Запис вказівник/зміщення
*(bPtr + 0) = 10;
*(bPtr + 1) = 20;
*(bPtr + 2) = 30;
*(bPtr + 3) = 40;
```


Передавання масивів і вказівників

```
#include <stdio.h>
#define SIZE 10
```



```
void copy1(char * const s1, const char * const s2); // прототип
void copy2(char *s1, const char *s2); // прототип
```

```
int main(void)
{
    char string1[SIZE]; // створити масив string1
    char *string2 = "Hello"; // створити вказівник на рядок
    char string3[SIZE]; // створити масив string3
    char string4[] = "Good Bye"; // створити вказівник на рядок
    copy1(string1, string2);
    printf("string1 = %s\n", string1);
    copy2(string3, string4);
    printf("string3 = %s\n", string3);
    return 0;
}
```


Застосування масивів і вказівників

// копіює s2 в s1 з використанням форми звернення до масиву

```
void copy1(char * const s1, const char * const s2)
```

```
{
```

```
    size_t i;        // лічильник
```

```
    for(i = 0; (s1[i] = s2[i]) != '\0'; ++i)
```

```
    {
```

```
        ; // порожнє тіло циклу
```

```
    }
```

```
}
```

// копіює s2 в s1 з використанням форми звернення до вказівника

```
void copy2(char *s1, const char *s2)
```

```
{
```

```
    for( ; (*s1 = *s2) != '\0'; ++s1, ++s2)
```

```
    {
```

```
        ; // порожнє тіло циклу
```

```
    }
```

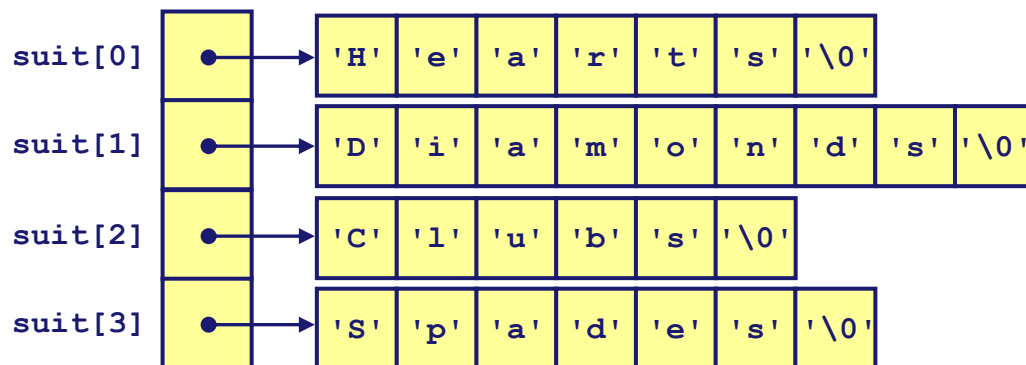
```
}
```


Масиви вказівників

Масиви можуть зберігати не тільки звичайні значення, але й вказівники. Часто можливість створення масивів вказівників використовується для визначення масивів рядків. Кожен елемент такого масиву є рядком, але в мові **C** рядок фактично є вказівником на перший символ цього рядка. Тобто кожен елемент масиву рядків в дійсності є вказівником.

```
const char *suit[4] = {"Hearts", "Diamonds", "Clubs", "Spades"};
```


Вказівники на функції

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>
#define SIZE 10
void bubble(int work[], size_t size,
            int (*compare)(int a, int b));
int ascending(int a, int b);
int descending(int a, int b);

int main(void)
{
    int order;           // 1 - за зростанням, 2 - за зменшенням
    size_t counter;     // лічильник

    SetConsoleOutputCP(1251);

    while (1)
    {
        // ініціалізувати неупорядкований масив a
        int a[SIZE] = { 2, 6, 4, 8, 10, 12, 89, 68, 45, 37 };
```


Вказівники на функції

```
puts("=====");  
printf("1 - сортувати за зростанням\n"  
       "2 - сортувати за зменшенням\n"  
       "3 - завершити програму\n");  
puts("=====");  
scanf("%d", &order);  
if(order == 3)  
    exit(0);  
puts("\nЕлементи вхідного масиву");  
// Вивести вхідний масив  
printf("=====\n");  
for(counter = 0; counter < SIZE; counter++)  
    printf("%5d", a[counter]);  
printf("\n=====\n");  
  
// сортувати масив за зростанням  
// передати функцію ascending() в аргументі,  
// щоб забезпечити сортування за зростанням
```


Вказівники на функції

```
switch (order)
{
    case 1: bubble(a, SIZE, ascending);
            puts("\nЕлементи масиву за зростанням");
            break;
    case 2: bubble(a, SIZE, descending);
            puts("\nЕлементи масиву за зменшенням");
            break;
    default: break;
}
// вивести відсортований масив
printf("=====\n");
for(counter = 0; counter < SIZE; counter++)
    printf("%5d", a[counter]);
printf("\n=====\n");
printf("\n\n");
}
return 0;
}
```


Вказівники на функції

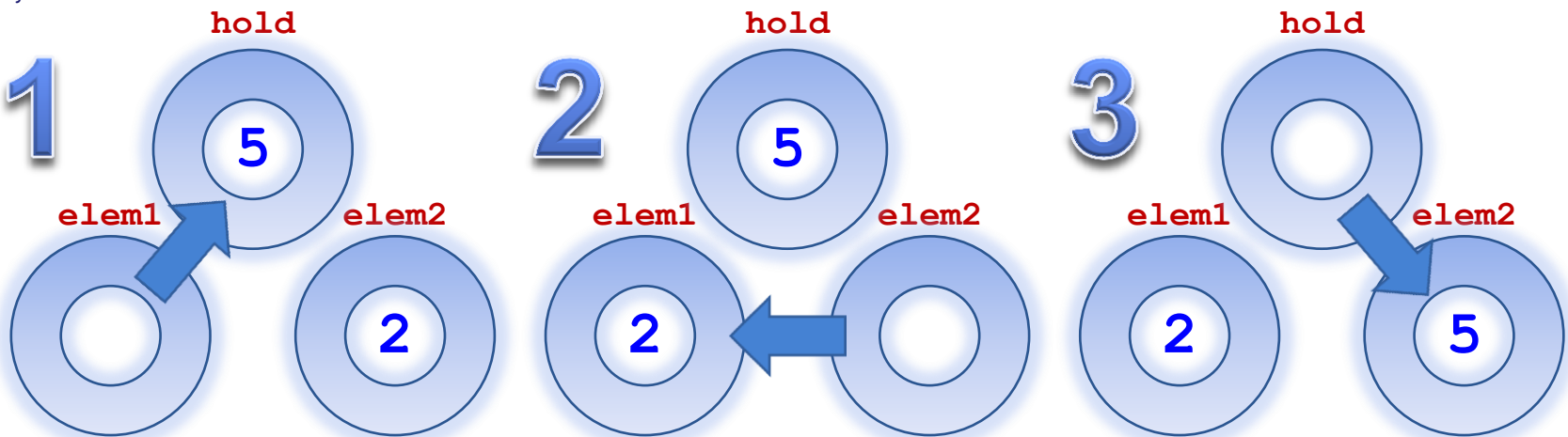
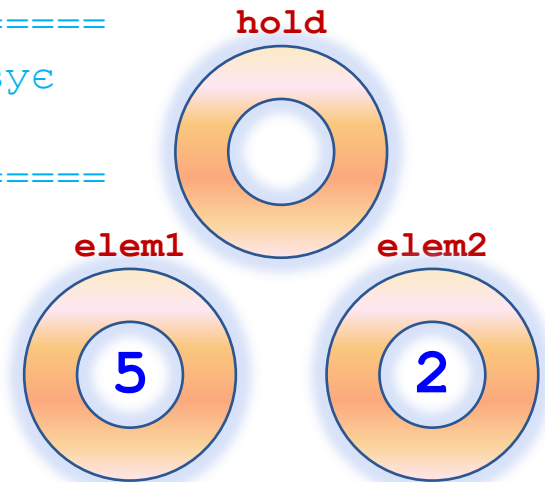
```
//=====
// Універсальна функція сортування параметр. compare - це вказівник
// на функцію порівняння, яка визначає порядок сортування
//=====
void bubble(int work[], size_t size, int (*compare)(int a, int b))
{
    unsigned int pass;           // лічильник проходів
    size_t count;                // лічильник порівнянь
    void swap(int *element1Ptr, int *element2ptr); // прототип
    // цикл, який керує кількістю проходів
    for(pass = 1; pass < size; pass++)
    {
        // цикл, який керує кількістю порівнянь в одному проході
        for(count = 0; count < size - 1; count++)
        {
            // якщо сусідні елементи стоять не в тому порядку,
            // поміняти їх місцями
            if((*compare)(work[count], work[count+1]))
                swap(&work[count], &work[count+1]);
        }
    }
}
```

Вказівники на функції

```
//=====
// Міняє місцями значення елементів, на які вказує
// element1Ptr і element2Ptr
//=====
```

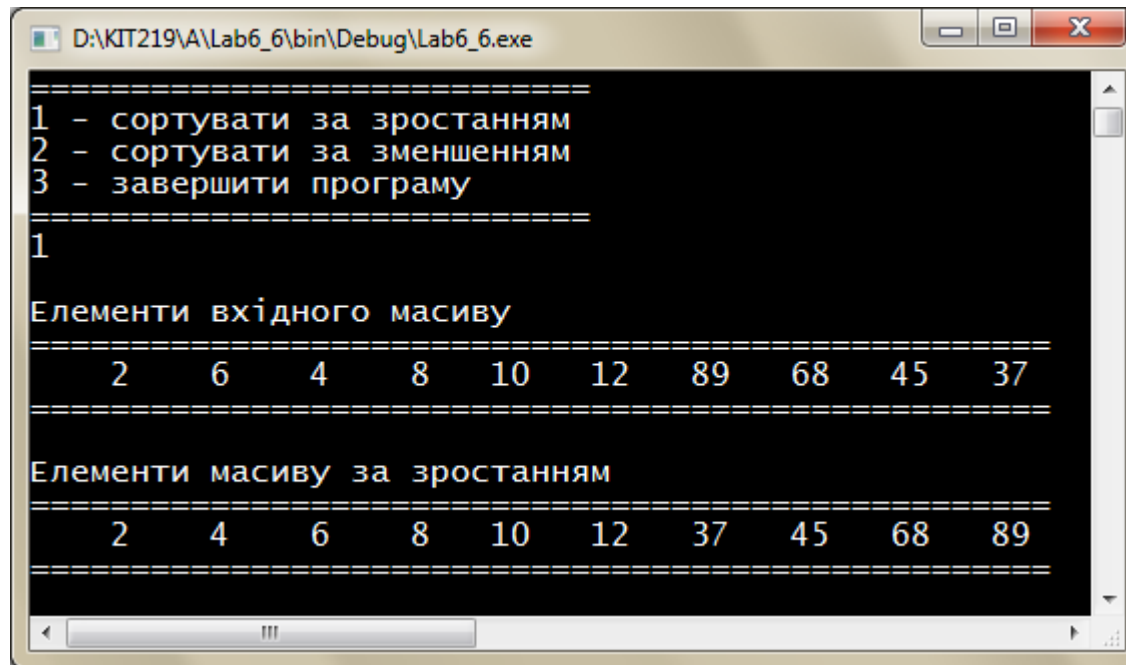
```
void swap(int *element1Ptr, int *element2Ptr)
{
    int hold;    // тимчасова змінна

    hold = *element1Ptr;    // 1
    *element1Ptr = *element2Ptr;    // 2
    *element2Ptr = hold;    // 3
}
```


Вказівники на функції

```
//=====
// Сортуння за зростанням
//=====
int ascending(int a, int b)
{
    return b < a;    // треба поміняти місцями,
                    // якщо b < a
}
```



```
D:\KIT219\A\Lab6_6\bin\Debug\Lab6_6.exe

=====
1 - сортувати за зростанням
2 - сортувати за зменшенням
3 - завершити програму
=====
1

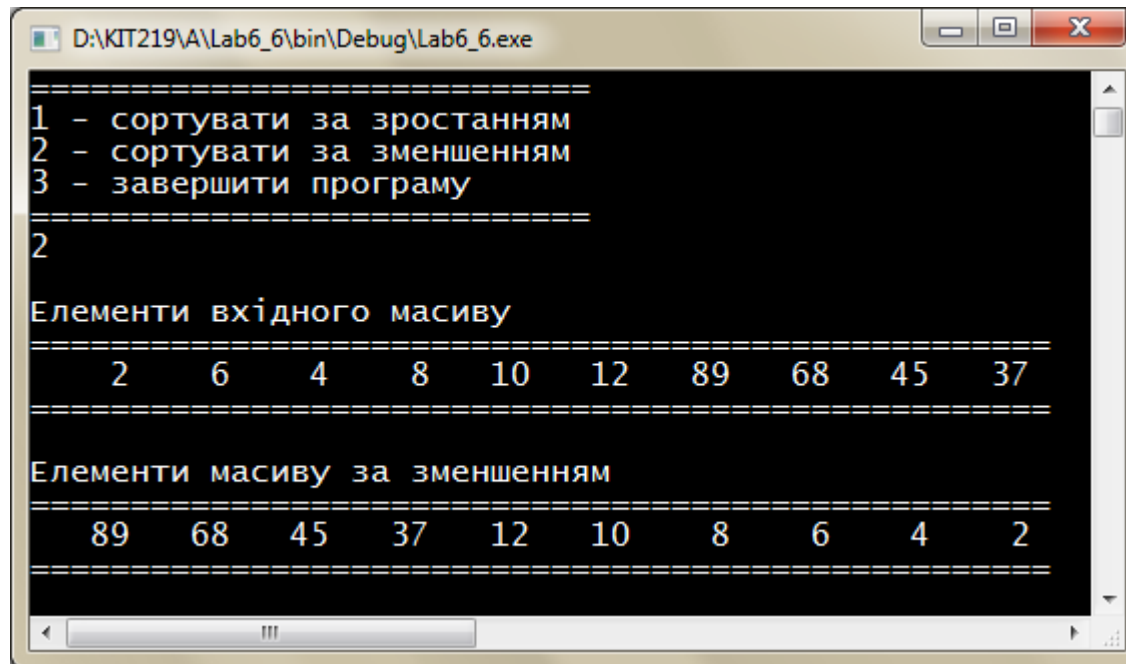
Елементи вхідного масиву
=====
  2   6   4   8  10  12  89  68  45  37
=====

Елементи масиву за зростанням
=====
  2   4   6   8  10  12  37  45  68  89
=====
```


Вказівники на функції

```
//=====
// Сортуння за зменшенням
//=====
int descending(int a, int b)
{
    return b > a;    // треба поміняти місцями,
                    // якщо b > a
}
```



```
D:\KIT219\A\Lab6_6\bin\Debug\Lab6_6.exe

=====
1 - сортувати за зростанням
2 - сортувати за зменшенням
3 - завершити програму
=====
2

Елементи вхідного масиву
=====
  2   6   4   8  10  12  89  68  45  37
=====

Елементи масиву за зменшенням
=====
 89  68  45  37  12  10   8   6   4   2
=====
```


Вибір пункту меню

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>

// прототипи
void function1(int a);
void function2(int b);
void function3(int c);

int main(void)
{
    // ініціалізувати масив з 3 вказівниками на функції,
    // кожна з яких приймає ціле число і нічого не повертає
    void (*f[3])(int) = { function1, function2, function3 };
    size_t choice; // змінна для вибору користувача

    SetConsoleOutputCP(1251);

    printf("%s", "Введіть число між 0 і 2,3 - для виходу: ");
    scanf("%u", &choice);
```


Вибір пункту меню

```
// обробити вибір користувача
while(choice >= 0 && choice < 3)
{
    // викликати функцію за вказівником в елементі масиву f
    // з індексом choice і передати їй значення choice
    (*f[choice])(choice);
    printf("%s", "Введіть число між 0 і 2,3 - для виходу: ");
    scanf("%u", &choice);
}
puts("Виконання програми завершено.");
return 0;
}

void function1(int a)
{
    printf("Ви ввели %d, тому була викликана function1\n\n", a);
}
```


Вибір пункту меню

```
void function2(int b)
{
    printf("Ви ввели %d, тому була викликана function2\n\n", b);
}

void function3(int c)
{
    printf("Ви ввели %d, тому була викликана function3\n\n", c);
}
```

```
D:\KIT219\A\L6_7\bin\Debug\L6_7.exe
Введіть число між 0 і 2, 3 - для виходу: 0
Ви ввели 0, тому була викликана function1

Введіть число між 0 і 2, 3 - для виходу: 1
Ви ввели 1, тому була викликана function2

Введіть число між 0 і 2, 3 - для виходу: 2
Ви ввели 2, тому була викликана function3

Введіть число між 0 і 2, 3 - для виходу: 3
Виконання програми завершено.
```